

LIST UČENIKA SREDNJE ŠKOLE

DONJI MIHOLJAC

LIPANJ 2022.

SREDNJOŠKOLAC

Iz sadržaja izdvajamo:

- Fotografije tijeka izgradnje nove školske zgrade
- Razgovor s bivšim učenicima naše škole - Nikolom Bišćanom i Tvrtkom Pleićem
- Razgovor s profesoricom Silvom Vidaković-Romanić
- Natjecanje mladih poduzetnika u Firenci i osvojeno izvrsno drugo mjesto
- Ekskurzija u Istru
- Prvakinje županijskog Natjecanja u stolnom tenisu
- A sada... maturanti - mali razgovor s učenicima završnih razreda
- Književni osvrti i filmske recenzije

Impressum

Srednjoškolac

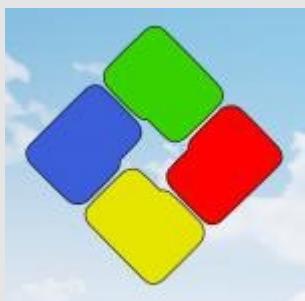
Godina V.

Broj 5

Donji Miholjac, lipanj 2022.

Osnivač:

Srednja škola Donji Miholjac
Vukovarska 84
31540 Donji Miholjac

Telefon: 031/630-970

E-mail: ured@ss-donji-miholjac.skole.hr

Glavna i odgovorna urednica: Ivana Azenić

Uredništvo: učenici Tena Aladić, Adrian Bočkić, Dora Jantoš, Rebecca Mitrović, Ante Vekić, Lea Zetaić; nastavnici: Antonio Čmelak, Kristina Kaučić, Tomislav Livaja, Marijana Molnar, Kornejlija Sabolek

Prijelom stranica: Ivana Azenić

Lektorica: Ivana Azenić

Autorica naslovne fotografije: Silva Vidaković – Romanić

SADRŽAJ:

TIJEK IZGRADNJE NOVE ŠKOLSKE ZGRADE — fotografije.....	1
NATJECANJE MLADIH PODUZETNIKA U FIRENCI - izvješće.....	3
ŠKOLSKE STOLNOTENISAČICE PONOVNO ŽUPANIJSKE PRVAKINJE! - intervju	5
AVANTURA STRUČNE PRAKSE U PORTUGALU — izvješće	8
EKSURZIJA U ISTRU — izvješće	11
A SADA... MATORANTI! — anketa	14
SVE SE MOŽE ODRADITI KROZ OPUŠTENIJU ATMOSFERU — intervju s Tvrtkom Pleićem, bivšim učenikom naše škole.....	16
KLJUČNA JE RIJEČ USPJEŠNOG STUDIRANJA DISCIPLINA — intervju s Nikolom Bišćanom, bivšim učenikom naše škole.....	19
IZAZOV JE PROBATI RADITI RAZLIČITE POSLOVE — intervju s profesoricom Silvom Vidaković-Romanic.....	21
TEŽNJA ZA SLOBODOM — osvrt na roman Divlji konj.....	23
TEHNOLOGIJA JE ZAOKUPILA NAŠE ŽIVOTE — osvrt na roman Fahrenheit.....	24
THE ANGRY BIRDS MOVIE 1 (2016.) I THE ANGRY BIRDS MOVIE 2 (2019.) — filmska recenzija.....	25
LITERARNO STVARALAŠTVO NAŠIH UČENIKA.....	26
BABASEKA U RAZNIM PRILIKAMA — satirične ilustracije.....	27
SONIJEV I TEDIJEV POPODNEVNI ODMOR — fotostrip.....	29
ZABAVNA STRANICA: MELODIJA LJUBAVI (slagalice), DRŽAVE I ZNAMENITOSTI (igra memorije).....	30

TIJEK IZGRADNJE NOVE ŠKOLSKE ZGRADE

26. 5. 2020. Označeno mjesto gradnje

8. 7. 2020. Postavljena temeljna ploča

„Arhitekturu
nazivam
smrznutom
glazbom.“ -
Johann
Wolfgang
von Goethe

18. 12. 2020. Zgrada već niknula

28.1. 2022 Sportska dvorana nadvisuje ostatak zgrade

25. 3. 2022. Oblaganje škole zeleno-žutom fasadom

1. 4. 2022 Na jednoj strani zgrade fasada je postavljena

29. 4. 2022. Uređuje se i parkić ispred škole

„Mi oblikujemo svoje zgrade: nakon toga one oblikuju nas.“ - Winston Churchill

**Od sljedeće,
2022./2023. školske
godine smo u našoj
novoj školskoj zgradi!**

Autor fotografija: Antonio Čmelak, prof.

EUROPSKO NATJECANJE IZ DRUŠTVENOG PODUZETNIŠTVA

NATJECANJE MLADIH PODUZETNIKA U FIRENCI

Nakon uspješne pobjede u Rijeci na državnom natjecanju, učenici naše srednje škole dobili su priliku otići na malu ekskurziju, a u isto vrijeme predstavljati svoju državu, Republiku Hrvatsku, na Europskom natjecanju iz društvenog poduzetništva u Firenci, u Italiji, s projektom Zadruga Drava u sklopu SCoopConSS-a.

Učenici koji su sudjelovali na natjecanju bili su: Vid Novak, Fabian Josić, Florijan Horvat, Luka Boro, Lea Zetaić, Dora Jantoš, Dora Sigurnjak, Ivan Rajninger i Fran Falamić. Mentorice učenicima su bile Korne lija Sabolek i Mirta Grozdanić Falamić.

Pokret na dugi put od skoro jedanaest sati započeo je 23. rujna 2021. godine s dva školska kombija i vozačima ravateljem Nenadom Perićem i stručnim suradnikom Hrvojem Jobom. Prema Italiji su se zaputile i zamjenica direktorice CTK Rijeke Zagorka Prce Veseli, direktorica CTK Rijeke Olivera Stanić, koje su također bile organizatorice našeg projekta, te članica međunarodnog povjerenstva u ime Republike Hrvatske, Ane la Šovagović. Put koji je bio podosta umarajući doveo je uzbudene učenike do jednog od većih gradova Italije. Pristojni Talijani učenike i mento-

re primili su u jedan od lijepih hotela pod nazivom „Grand Hotel Mediterra neo“ koji je sa sobom nosio 4 zvjezdice i polupansion. Učenici su imali priliku u 5 dana odsjedanja u Firenci naučiti pojedinosti o društvenom poduzetništvu, proći korisne radionice i naravno obaviti ključni zadatak zbog kojeg je i bio organiziran put u Italiju, predstaviti svoj projekt povjerenstvu.

Naša se srednja škola borila za pobjedu s još četiri srednje škole s prostora Europe. Sa srednjom školom iz Portugala, Grčke, Španjolske i naravno sa domaćinima, učenicima iz Italije. Učenici svih navedenih država, imali su zadatku predstaviti svoj projekt u veličanstvenoj palači Vecchio, pred dvjestotinjak poduzetnika i Talijana s iskustvom u poduzetništvu i naravno pred povjerenstvom koje je bilo sakriveno negdje u gledatelji-

ma. No predstavljanje projekata završilo je tek dan nakon, kada se organizirala još jedna radionica gdje su se svi sudci skupili na jednom mjesetu u sobi za konferenciju, u Hotelu Mediterraneo. Sudci su u miru poslušali sve natjecatelje, odvojili tri minute za svaku državu za postavljanje dodatnih pitanja i održali glasanje od sat vremena gdje su odlučili tko će osvojiti prvo mjesto.

Na velikom završetku 1. mjesto odnijela je Grčka, a Hrvatska je bila na 2. mjestu sa samo 13 bodova manje od Grčke. Naši Hrvati zaputili su se u Lijepu našu kao viceprvaci na Europskom natjecanju i također si usput organizirali odlazak kod predsjednika Republike Hrvatske, Zorana Milanovića, kao uspješni nositelji drugog mesta i predstavnici Hrvatske.

Dora Jantoš, 3. SRT

Firenca je prekrasan grad s puno atrakcija i ljudi su jako duhoviti, ljubazni i veseli. Najzabavnije je bilo družiti se u gradu i vidjeti talentirane ljudi u centru Firence. Što se tiče ostalih natjecateljskih timova u projektu, Španjolci su nam od početka bili dragi pa smo se s njima najviše družili. Igrali smo FIFA-u u večernjim satima i kroz druženje upoznavali kulturu ostalih učenika. Korona nam ni na jednom koraku nije smetala. Bio je velik pritisak na dan natjecanja, ali na kraju je sve prošlo besprijekorno i svi smo ponosni i zadovoljni što smo došli tako daleko. Mislim da će nam Firenca svima ostati u lijepom sjećanju i, naravno, da to želimo ponovno proživjeti.

Dora Sigurnjak, 2. agro

U tih nekoliko dana što smo bili tamo, grad mi se jako svidio. Pozitivno su me iznenadile sve ljepote Firence. Ako budem u životu išao na neko putovanje, mislim da ću ići u Firencu da je još bolje upoznam.

Ivan Rajninger, 4. agro

Firenca je na mene ostavila izuzetno dobar dojam. Sve je bilo super osim hrane.... Nisam siguran je li do mene i moga ukusa, ali nisu mi se svidjele te njihove tjestenine i umaci. Čak mi ta hrana nije ni vizualno lijepo izgledala. Ali, loša hrana nije nimalo pokvarila sveukupni dojam o tom prekrasnom gradu.

Fabian Josić, 4. agro

Moje prvo putovanje tako daleko, iskreno, jako sam se radovala talijanskoj tjestenini i pizzi, ali su me iznevjerili. Doduše, mogu reći da je kultura grada i, Italije općenito, nadoknadila sve. Kao osoba koja voli umjetnost, mogu reći da sve što sam u Italiji vidjela nikada neću zaboraviti, to je bilo jedinstveno iskustvo. Drago mi je što sam imala priliku pričati engleskim i upoznati mnogo različitih ljudi. Jako sam zahvalna školi na ovakvoj prilici i nezaboravnom iskustvu.

Lea Zetaić, 4. agro

Ovo putovanje, kao i samo natjecanje, za sve nas je bio jedan veliki skok u nova i nepoznata iskustva. Neizmjerno sam ponosna na cijeli naš tim, na naše učenike, koji su briljantno predstavili naš projekt na natjecanju. Predstavili su našu školu i Republiku Hrvatsku u najsajnijem svjetlu. Presretna sam što sam mentorirala jedan nezaboravan tim.

Kornelija Sabolek, mentorica tima

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ STOLNOG TENISA

ŠKOLSKE STOLNOTENISAČICE PONOVNO ŽUPANIJSKE PRVAKINJE!

TKO VAM JE TRENER?

Ema: Naš trener je Alen Vuzem.

UKRATKO OPIŠI KAKO JE DOŠLO DO POBJEDE?

Ema: Natjecanje se igralo 7. prosinca 2021. godine u Nastavno-sportskoj dvorani Osnovne

Prvi dio natjecanja igrao se u grupama gdje smo igrale protiv dvije škole iz naše županije te smo obje ekupe pobijedile i time prošle skupinu. U finalu je bilo napeto, ali ipak smo uspjele pobijediti jednu srednju školu iz Osijeka rezultatom 3:1.

Una: Prvu smo skupinu prošle lako, sve četiri pobijedile smo u mečevima. Kao pobjednice prve skupine, igrale smo s osječkom ekipom, koju su u napetoj i dugotrajnoj borbi ipak pobijedile Olja, Ema i Nitja.

Stolnotenisacice nakon pobjede

Škole August Harambašić u Donjem Miholjcu, a nas četiri smo se kao ekipa natjecale protiv ženskih ekipa drugih srednjih škola naše županije.

Pobjedom na ovom županijskom natjecanju dobile smo pravo igranja na državnom natjecanju koje bi se trebalo održati u svibnju ove godine.

KADA I KAKO SI SE POČELA BAVITI STOLnim TENISOM?

Ema: Tri godine pohađala sam Osnovnu glazbenu školu u Donjem Miholjcu, ali prekinula sam

svoje školovanje tamo te se posvetila svom redovnom školovanju jer sam znala da se u budućnosti neću nastaviti školovati u tom smjeru te mi je moje redovno školovanje bilo važnije. Kako više nisam imala izvanškolsku aktivnost koja bi mi ispunila slobodno vrijeme i koja bi mi pružila nova znanja, počela sam tražiti čime bi se drugim mogla baviti. Moju pozornost privukao je stolni tenis te uspjesi stolnotenisačica Osnovne škole koju sam pohađala. Treniranje stolnog tenisa počela sam u siječnju 2016. godine i bavim se njime već šest godina. Time što sam se bavila stolnim tenisom privukla sam i druge da se njime bave uključujući i ostale članice naše školske ekipe.

Olja: Stolnim tenisom sam se počela baviti u petom razredu sa najboljom prijateljicom Unom.

Una: Stolnim tenisom počela sam se baviti početkom petog razreda, 2016. godine. Tražila sam sport sličan tenisu, kojeg sam prije trenirala, pa se stolni tenis činio kao logičan izbor.

KOLIKO ČESTO TRENIRAŠ I KAKO IZGLEDAJU TREPINZI?

Ema: Treniramo tri do četiri puta tjedno po dva sata, ovisno o rasporedu natjecanja i trenerovim smjenama na redovnom

poslu. U klubu imamo dvije vrste treninga, jedan je za manje, a drugi, na kojeg idem i ja, za starije i one koji duže vrijeme treniraju.

Trening započinjemo zagrijevanjem i razgibavanjem i onda krećemo sa stolnim tenisom. Na početku vježbamo osnovne poteze (forehand i backhand), a nakon toga radimo različite vježbe, poteze i servise. Na kraju treninga, ako ostane vremena, odigramo i pokoji meč međusobno.

Olja: Treninzi su najčešće triput tjedno u večernjim terminima i traju nekad sat i pol, a nekad dva sata. Na početku se uvijek zagrijavamo vježbama, trčanjem, ponekad i nogometom, a nakon toga igramo stolni tenis. Nekad učimo nešto novo, a nekad uvježbavamo već naučeno.

Una: Treniram jednom do dva put tjedno, ovisi o školskim obavezama. Treninzi se održavaju tri do četiri puta tjedno, a traju dva sata. Svaki trening započinjemo zagrijavanjem u trajanju od pola sata nakon čega nas trener podijeli u parove i zada nam vježbe.

JESI LI SE IKADA OZLIJEDILA?

Ema: Do sada nije bilo težih ozljeda poput loma, ali bilo je nekoliko padova što zbog podloge na kojoj sam igrala, što zbog

same igre i loptica koje su bile teže za vratiti. Posljedice nisu bile prevelike; koji put sam malo iskrenula nogu i pala na koljeno što je bilo bolno, ali nije bilo neke veće ozljede koja bi me sprječila da igram na neko duže vrijeme.

Olja: Nikada se nisam ozlijedila ni na treningu ni na natjecanju.

Una: Na sreću, nisam.

KAKO SE SLAŽEŠ SA SUIGRAČICAMA?

Ema: Iako sam najstarija članica ekipe, dobro se slažem s ostalim igračicama. Sve idemo u opću gimnaziju, ali ne u iste razrede te si nekada pomognemo oko nekog predmeta i ispita. Također, zajedno smo proslavile pobjedu i nadamo se da će se državno natjecanje održati te da ćemo zajedno otputovati na koji dan na natjecanje i još se više zbližiti.

Dobro se slažemo i međusobno se veselimo uspjesima.

Una: Sa suigračicama se slažem vrlo dobro, pogotovo s članicama ekipe.

TKO SU TVOJI NAJVEĆI NAVIJAČI?

Ema: Potporu za ekipno školsko natjecanje pružili su mi kolege iz razreda i pojedini nastavnici, a potporu u samom sportu i samostalnim natjecanjima dale su mi

suigračice, prijatelji, a najviše moja obitelj.

Olja: Najveći navijači su moji roditelji, prijatelji, suigračice i trener.

Una: Najviše me podržavaju roditelji, suigračice i druge prijateljice.

ŠTO TVOJI PRIJATELJI MISLE O TVOM HOBIJU?

Ema: Moji mi prijatelji daju potporu te su sretni kada nešto postignem.

Olja: Moji me prijatelji podržavaju u mom hobiju i vesele se mom uspjehu.

Una: Prijatelji me podržavaju i sretni su zbog postignutog uspjeha na županijskom natjecanju.

GDJE SE VIDIŠ U BUDUĆNOSTI?

Ema: Stolnim se tenisom bavim u slobodno vrijeme i on mi je hobi, ali u budućnosti se ne vidim u tom sportu. Pošto sam ove godine maturantica, razmišljam o fakultetima i gdje ću živjeti. Za sada razmišljam o življenuju u Osijeku, ali s obzirom da će to biti nova faza mog života i da se stolnim tenisom ne bavim profesionalno, stolni tenis mi neće biti prioritet te ću ga, vremenom, kada budem na fakultetu prestati igrati i posvetiti se svom dalnjem školovanju.

Olja: Ne planiram se baviti stolnim tenisom profesionalno, ali će mi uvijek biti drag hobi.

Una: Znam da se u budućnosti neću profesionalno baviti stol-

nim tenisom, no ostat će mi divine uspomene i prijatelji koje sam stekla u klubu.

ERASMUS+ PROJEKT VJEŠTINE ZA BUDUĆNOST

Petnaestero je učenika uz pratnju nastavnica Kristine Kaučić i Sandre Matković oputovalo u mjesto Braga u Portugalu u sklopu Erasmus+ projekta Vještine za budućnost. Učenici strojarski računalni tehničari, CNC operateri i agrotehničari su u sklopu ovog projekta obavili tretjadnu stručnu praksu u portugalskim tvrtkama, a vikendima su obilazili pojedine portugalske gradove.

AVANTURA STRUČNE PRAKSE U PORTUGALU

U početku se činilo strašno – sve pripreme kroz koje smo prolazili i sva upozorenja koja smo dobivali. Od nas se tražila velika ozbiljnost i odgovornost. Od nas se tražila velika ozbiljnost i odgovornost.

Većina nas se bojala vožnje avionom te da ne izgubimo svoje stvari, osobito dokumente. Srećom, to je prošlo bez problema. Kad smo stigli u grad Bragu, dočekalo nas je predivno vrijeme. Sunce je sjalo, temperatura je bila ugodna i sve je procvjetalo. Nismo morali odmah raditi što je bilo odlično. Imali smo vrijeme da se dobro odmorimo od putovanja.

U Portugalu smo najviše obilazili crkve i učili o njihovoj tradiciji koja je usko vezana uz kr-

ščanstvo. Sam grad Braga je predivan i često smo sami išli po njemu jer je izgrađen vrlo jednostavno. Također, vidjeli smo i grad Porto, marijansko svetište u Fatimi, i naravno, glavni grad Lisbon. Imali smo sreće jer smo imali predobrog vodiča Aleandra koji nam je sve pokazao na vrlo zanimljiv način i nije nam s njim bilo dosadno. Jedino na što smo imali primjedbe je hrana, mislim, nije bila loša, ali nije kao naša. Mnogo je novca otišlo na McDonald's, Starbucks i shopping u gradu te na suvenire.

Da ne zaboravim reći da smo i radili, mi agrotehničari na OPG-u s voćarstvom. Plijevili smo i obrezivali bobice – maline i borovnice. Bilo je lijepo u voćnja-

cima sa životinjama poput koza, ovaca, krava i kokoši koje slobodno hodaju uokolo i jedu korove jer je sve ekološki uzgojeno. Šteta što je drugi tjedan dosta padala kiša pa smo teže radili. Iskreno, očekivali smo neke nove tehnologije s kojima se još nismo susreli, mislili smo da je to poanta ove prakse, ali nije ni ovo bilo loše.

Sve u svemu, ovo je bilo nevjerojatno iskustvo i prilika da se osamostalimo i svladamo komuniciranje na stranom jeziku. Srećom, nije bilo toliko strašno koliko su nas profesori upozoravali. Uz sve obvezne, našli smo načine da se zabavimo i steknemo nova prijateljstva.

Lea Zetaić, 4. agrotehničar

Erasmus+
Obogaćuje živote, širi vidike.

PUTOVANJA 9

Dodjela certifikata o uspješno završenoj praksi

Praksa na OPG-u - uzgoj borovnica i malina

Šetnja mjestom Braga

Na obali Atlantskog oceana

Uzgoj borovnica i malina

SRT - konstruiranje

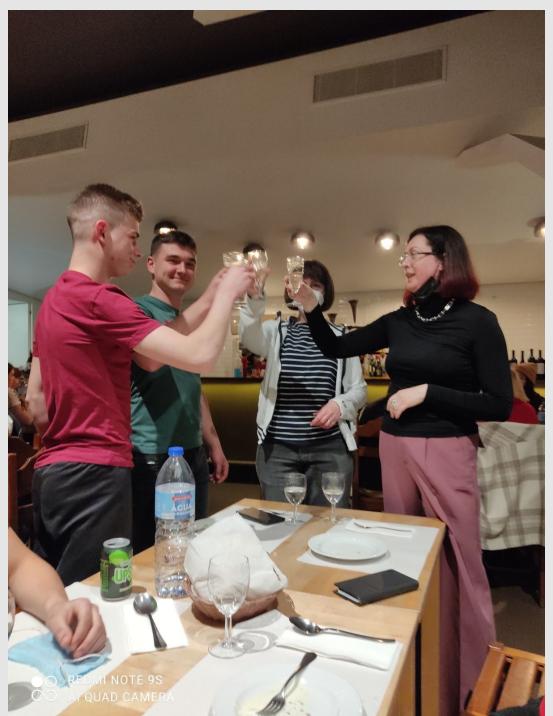
CNC operateri na praksi

Izlet u Lisabon i druženje s kolegama iz Slovenije i Turske

Izlet u Porto

Proslava dva rođendana - Fabianov i Jakovljev

EKSURZIJA U ISTRU

Naše putovanje započelo je dvadesetog travnja u ranim jutarnjim satima. Ugodnom vožnjom i popratnim informacija-

brzo uvjerili. Nakon razgledavanja i slobodnog vremena, zaputili smo se prema našem mjestu odsjedanja sljedećih nekoliko

odlaganje prtljage i osvježavanje te smo zatim otišli na večeru, a kasnije po želji i u diskoteku, koji se nalazi u sklopu hotela. Nakon dugog dana, krenuli smo na počinak jer su nas sutradan čekale nove aktivnosti i znamenitosti za posjetiti.

Naspavani i siti krenuli smo u razgledavanje Pule. Posjetili smo Slavoluk Sergijevaca – Zlatna vrata, Augustov hram na Forumu i Dvojna vrata te usput saznali mnogobrojne zanimljive informacije o Puli još u doba njezinog pripadanja Italiji te koliko i kako je to utjecalo na njezin razvoj, umjetnost i arhitekturu. Zatim smo posjetili neizostavnu građevinu Pule, pulski amfiteatar, koji je jedini u svijetu potpuno očuvan, sa sva tri svoja rimska arhitektonска reda. Posjetili smo i tunele ispod amfiteatra u kojima se nalaze artefakti iz rimskoga doba i

U Humu na humu

ma i činjenicama našeg stručnog vodiča, uz nekoliko stajanja, stigli smo na prvu lokaciju.

Do prve smo se lokacije penjali utabanim puteljcima i skliskim kamenom. No, pogled s vrha se neupitno isplatio. Naime, na vrhu brda posjetili smo Hum, koji se smatra najmanjim gradom na svijetu sa svojih tridesetak stanovnika. Nakon prolaska kroz tek dvije ulice Huma, zaputili smo se u autobus te nakon kratke vožnje stigli u Motovun.

Motovun na keltskome znači grad u gori, u što smo se i sami

dana, hotelu Puli. Budući da smo došli u večernjim satima, imali smo tridesetak minuta za

Pod motovunskim krošnjama

Safari-park na Velikom Brijunu

suvenirnica. Nakon toga imali smo vremena za šetnju, kupovinu i kavu, već po izboru. Nakon kraće vožnje vratili smo se u hotel i ručali te nakon toga imali slobodno poslijepodne. Neki su otišli do obližnjeg trgovачkog centra, neki odspavali, a najhrabriji su iskoristili neočekivano vedro vrijeme za kupanje u podosta hladnomete moru. Usljedila je večera i slobodna večer unutar hotela.

Sljedećeg nas je jutra probudila dosta jaki kiša te smo svi bili razočarani jer smo trebali posjetiti uzbudljivu lokaciju. No, tijekom slobodnog prijepodneva i ručka kiša se smirila i na našoj sljedećoj lokaciji dočekalo nas je pravo proljetno sunce. Prvo stajalište bila je Fažana iz koje smo brodom došli do Nacionalnog parka Brijuni, koji se sa svojih četrnaest otoka i otočića može pohvaliti bogatom florom i faunom te jednom bivšom poznatom ličnosti, koja je svoju rezidenciju imala upravo na Brijunima, točnije na otoku Vangi. Naime, radi se o Josipu Brozu Titu, čiji se Cadillac ta-

Unutar zidina pulske Arene

kođer nalazi na otoku i može se koristiti, uz pozamašnu svotu. Na otoku smo vidjeli i izložbu njegovih slika od prvog do zadnjeg dolaska na Brijune. No, ono što nas je možda i najviše zadivilo je vožnja vlakićem po otoku iz kojeg smo, uz stručnu voditeljicu, vidjeli predivne pejzaže i životinje koje ovdje žive desetljećima, a poklon su Josipu Brozu Titu od mnogobrojnih državnika. Na otoku su nas pozdravili zečevi, jeleni lopatari,

lijama, magarci, zebre i slonica Lanka. Također, na otoku su nas pozdravili i stanovnici otočka. Naime, gladni su galebovi vješto ugrabili priliku i ponekima ukrali sladolede ili čak cijeli hamburger. Nakon svih tih dogodovština, vratili smo se u Fažanu, a zatim, ponovno brodom, i u Pulu. Vrijeme nas je poslužilo te su se neki ponovno ohrabrili i okupali u moru koje je bilo tek oko 14°C.

Večer je tekla poprilično mirno, unatoč pokojem problemu usput. Nakon diska i kasnovečernjih dru-

ženja, otišli smo na počinak. Jutro je brzo došlo te smo morali doručkovati i spremiti svoje stvari do deset sati, kada je bilo predviđeno napuštanje soba. Teške kofere stavili smo u autobus te smo zatim imali slobodno vrijeme do ručka, koje smo kvalitetno iskoristili. Nakon ručka pozdravili smo se s Pulom i uputili prema zadnjem gradu za razgledavanje.

Naša je iduća destinacija bila Opatija, Biser Jadrana. Vidjeli smo

PUTOVANJA 13

predivne opatijske ulice te poznatu Djevojku s galebom, crkvu sv. Jakova, šetalište Lungomare i plažu Slatinu. Nakon toga smo imali slobodnih sat vremena za razgledavanje tog zaista predivnog grada, nakon čega je bilo vrijeme za povratak u Slavoniju.

Vožnja se uz nekoliko stajanja završila i tada smo od srca zapljeskali našem, kako su mu od milja rekli, genijalnom vodiču, Danijelu Vrbešiću te četvero profesora koji su nam ta četiri dana bili i roditelji i vodiči i prijatelji. Tim profesora koji se za nas brinuo i koji nam je stvarno uvijek bio na raspolaganju sastojao se od profesora Marijane Molnar, Korneliije Sabolek i Dinka Puljića te pedagoginje Monike Denše.

Na kraju smo zapljeskali i sebi samima, no vjerujem da su barem nekoliko njih imali i suze u očima jer smo se prisjetili svih divnih iskustava na ovom putovanju, koje vjerujem da ćemo pamtitи još dugo, dugo.

Rebecca Mitrović, 3.OG

Ilustracija: Pixabay

Biser Jadran

Djevojka s galebom u Opatiji

ANKETA S UČENICIMA ZAVRŠNIH RAZREDA SREDNJE ŠKOLE DONJI MIHOLJAC

A SADA... MATURANTI!

Ilustracija: Pixabay

1. Jeste li zadovoljni aktualnim obrazovnim sustavom i koje bi sadržaje eventualno izostavili, a koje uveli ili pojačali?

- Promijenila bih način pisanja i bodovanja državne mature, izbacila bih nepotrebne sadržaje sporednih predmeta, a pojačala učenje onih glavnih.
- Donekle sam zadovoljan. Volio bih da od nas manje traže iz općih predmeta.
- Zadovoljan sam, sve je dobro raspoređeno.
- Zadovoljan sam, ali ja bih u svoje zanimanje agrotehničara dao još prakse.
- Nisam jer ima previše nebitnih informacija koje nisu korisne za

pravi život.

2. Čime se namjeravate baviti nakon srednje škole?

- Namjeravam upisati fakultet i zaposliti se, ali ne u Donjem Miholjcu.
- Poljoprivredom.
- Namjeravam se zaposliti u struci i nastaviti sa životom.
- Planiram ići na fakultet.
- Otvoriti svoj OPG ili raditi u struci.
- Što prije se zaposliti.

3. Kakvu poziciju zauzimaju mlađi u današnjem društvu?

- Smatram da društvene mreže i Internet daju nove prilike mladima, ali i da sve to zna biti štetno. Mladi bi se trebali više fokusirati na trenutno stanje i budućnost jer su oni ključni za promjene koje će uslijediti.
- Misle da mogu postići puno toga, ambiciozni su, ali ih odrasli smatraju balavcima, zato imaju slabiji status u društvu.
- Zauzimaju važnu poziciju u današnjem društvu.
- Zauzimaju jako dobru poziciju zato što mladi znaju dobro barati s novim tehnologijama.
- Vrlo važnu, nove generacije će, nadam se, napraviti neku promjenu.

ANKETA 15

4. Kojim vrijednostima i vještinama mogu mladi danas poučiti starije?

- Mogu ih poučiti kako se koristiti internetom za zabavu, ali i za ozbiljne stvari poput plaćanja računa putem interneta. Mogu im pokazati nove načine rješavanja problema i inovativne ideje sadašnjice.
- Novim tehnologijama.
- Mogu ih poučiti upravljanjem novim strojevima jer se danas sve bazira na tehnologiji, a to mladi sad uče.
- Korištenju interneta.

- Izlazim, proučavam različite načine zarađe...
- Radom doma na imanju i bavim se nekim hobijima.
- Igram igrice i gledam serije.
- Slobodno vrijeme koristim za druženje s prijateljima i igram nogomet.
- Većinom boravim u prirodi.
- Nemam slobodnog vremena.
- Sportom i druženjem s prijateljima.

ka.

- Poljoprivredni tehničar (ratarstvo) ili liječnik.
- Političar.

5. Kojim aktivnostima ispunjavate slobodno vrijeme i imate li za to potrebne uvjete?

- Treniram stolni tenis te volim vrijeme provoditi uz glazbu. Voljela bih da postoji neki gradski zbor u koji bih se učlanila ili neka druga grupa ljudi s kojima bih pjevala i svirala.

6. Koja zanimanja (profesije) ocjenjujete kao najperspektivnije i najprofitabilnije?

- Smatram da je, nažalost, u današnje vrijeme to zanimanje osoba koje se snimaju za društvene mreže i oni koji objavljiju svakakve stvari te time zarađuju, po mom mišljenju, i previše. Također, danas su sve važnija zanimanja vezana uz IT sektor.
- Poljoprivredni tehničar (agrotehničar).
- Svako zanimanje ima svojih prednosti i nedostata-

7. Kako je na vaše stavove i vrijednosti utjecalo formalno obrazovanje, a kako životna škola?

- Formalno obrazovanje me naučilo činjenicama i stavovima nekih važnih povijesnih osoba dok mi je životna škola pokazala to zapravo izgleda u stvarnosti i koji stavovi i vrijednosti bi mi trebali biti važni.
- Obrazovanje baš i ne previše, više je utjecala životna škola.
- Formalno obrazovanje me naučilo teoriji, a životna škola me naučila ponašanju i učenju na pogreškama.
- U školi sam dosta naučio, ali više sam naučio u životu.
- Obrazovanje je utjecalo malo, dok sam u životnoj školi sve naučio.

INTERVJU S TVRTKOM PLEIĆEM, BIVŠIM UČENIKOM NAŠE ŠKOLE

SVE SE MOŽE ODRADITI KROZ OPUŠTENIJU ATMOSFERU

Tvrtko Pleić profesor je geografije i povijesti. Radi u IX. gimnaziji u Zagrebu kao profesor Geografije i Povijesti i kao naslovni asistent na Geografskom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu.

Danas radite kao profesor Geografije i Povijesti a tijekom osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja sudjelovali ste na mnogobrojnim školskim, županijskim i državnim natjecanjima. Možete li nam reći iz kojih ste sve predmeta sudjelovali na natjecanjima?

Tijekom osnovne škole išao sam na natjecanja iz Povijesti, Geografije i Hrvatskog jezika. U srednjoj školi nastavio sam s Povijesti i Hrvatskim jezikom.

Zašto ste se odlučili baš za te predmete jer znam da ste bili izvrsni u svim predmetima?

U osnovnoj školi sam zavolio te predmete. Povijest mi je oduvijek bila draga, uvijek mi je bilo zanimljivo slušati kako se prije živjelo i što se radilo pa otud valjda ta ljubav

prema povijesti. Hrvatski je došao spontano, na marno, hajde probaj, u osnovnoj školi. U srednjoj školi sam onda nastavio s onim predmetima u kojima sam se dokazao u osnovnoj školi.

Koji su najbolji rezultati što ste postigli na natjecanjima?

U prvom razredu srednje škole bio sam treći na Državnom natjecanju iz Povijesti, u trećem drugi. Iz Hrvatskog jezika sam sva-ke godine padaо za jedno mjesto, 6., 7. i 8. Svi rezultati su mi bili dragi, uvijek sam to gledao kao da sam zauzeo mjesto u svojoj generaciji, od svih učenika.

Mnogi učenici teško pronalaze motivaciju za učenje. Što je Vas motiviralo i na koji ste način učili?

I kao učenik i danas kao nastavnik smatram da nije moguće biti visokomotiviran za sve predmete niti bi trebalo težiti perfekcionizmu, posebice u cijelom nizu šarolikih predmeta gimnazijskog obrazovanja. Kad razmislim, ne mogu se sjetiti

kako sam učio u srednjoj školi. Jedino znam da sam Biologiju prežvakavao po dva tjedna jer mi je bila naporna i dosadna (usput, šaljem pozdrave vašem ravnatelju)

Koja Vas sjećanja vežu uz srednjoškolske klupe?

Vežu me poprilično lijepa sjećanja. Bili smo relativno složan i veliki razred. Okej, nismo otišli na maturalac, ali imali smo zajedničkih druženja, izlaska, izlete, koncerte. Iz samih klupa, najdraže mi se sjetiti provala mojih supatnika/suputnika iz razreda, ali i profesora. Moja postava profesora bila je poprilično duhovita.

Roditelji često brane izliske. Mislite li da se mogu uskladiti školske obveze s izlascima?

Ove razgovore vodim i s učenicima razreda kojem sam razrednik. Uvijek govorim da je sve stvar organizacije pa tako i izlasci. Mislim da se sve da uskladiti, ali da se moraju isto tako znati i prioriteti.

Kako ste se odlučili za studij povijesti i geografije? Nisam bio baš izvrstan u svim predmetima, ali sam se u ovim pronašao. Ruku na srce, dijelom je to bila linija manjeg otpora i pokušaj da smanjam stres oko upisa fakulteta, a na ovo sam imao izravan upis. Bili su u igri jedno vrijeme i matematika i sociologija. Zasad još nisam požalio svoj odabir iako sam imao različite krize tijekom fakulteta. U konačnici, diplomirao sam prvi u generaciji s visokim prosjekom, pa je to valjda znak da je odbir bio pravi.

Sudjelovali ste i na mnogobrojnim kvizovima znanja. Možete li detaljnije reći nešto o tim iskustvima?

Kao maturant sam prvi put bio na Potjeri. Morna je stigla nas dvojicu za 5 sekundi, izgubili smo 130 000 kuna. Onda sam na drugoj godini fakulteta bio drugi put na Potjeri, nas četvorica smo dobili Krešu, mislim da je u igri bilo oko 90 000 kuna. Na ljeto između treće i četvrte godine fakulteta, na Šifri sam osvojio 125 000 kuna. Tad sam još bio u kvizaškoj formi. Kako sam se zaposlio, upisao doktorat, prestao sam zalaziti na pub kvizove gdje sam „vježbao“. Kad je bio lockdown, ma-

lo sam se vratio kroz online kvizove u formi pub kviza, ali, sad kad je tempo ponovo užurbaniji, nemam za to vremena. Nastupi na kvizovima i osvojeni iznosi otvorili su mi svijet medija i moram priznati, laskali egu. Svatko tko misli da može, svakako neka se prijavi bez straha od ismijavanja – pa samom prijavom osoba ima više hrabrosti od one ispred naslonjača.

Tijekom online nastave sudjelovali ste u izradi videolekcija Ministarstva znanosti i obrazovanja? Jesam. I dalje snimam. Za vrijeme lockdowna snimio sam 17 videolekcija iz Geografije za 2. razred gimnazije te dvije videolekcije za integriranu nastavu Povijesti i Engleskog jezika u 2., odnosno 4. razredu gimnazije. Prošle godine, kako se projekt nastavio, snimio sam 11 videolekcija iz Geografije za 1. razred, gdje sam bio i voditelj tima za 1. razred, i 1 za drugi razred. Ove godine snimam videolekcije za 4. razred gimnazije, isto iz Geografije. Sve je započelo jer sam osjećao da bih morao nekako pomoći za vrijeme korona krize, a ovo sam video kao dobar način za to.

2020. i 2021. godine našli ste se među 500 najus-

pješnijih odgojno-obrazovanih radnika u Hrvatskoj. Iskreno Vam čestitam i ako možete pojasniti na osnovu kojih ste kriterija izabrani.

2020. godine, što je moja prva službena godina staza, nagradu sam dobio za reproduciran znanstveni članak, snimljene videolekcije, izradu digitalnog obrazovnog sadržaja za Geografiju u 1. razredu na Editoriju te za izrađene scenarije za poučavanje na daljinu za dvije nakladničke kuće. Prošle godine nagradu sam dobio za reproducirani znanstveni članak, snimljene videolekcije, izrađene scenarije poučavanja međupredmetnih tema, održane radionice i predavanja na seminarima, sudjelovanje u Erasmus projektu i ono, na što sam posebno ponosan, udžbenik Geografije za 4. razred gimnazije.

Kako je biti srednjoškolski profesor i kakva su Vaša dosadašnja iskustva s učenicima?

Za sada imam super iskustva! Slovim za jednog od strožih u školi i gdje se za vrlo dobru i odličnu ocjenu iz Geografije moraju učenici potruditi kao i iz onih predmeta koji i inače slove za teže. Međutim, na nastavi nikad ne nedostaje smijeha, zelenja, razgovora o svakod-

nevnim temama ako učenici imaju potrebu pričati. Naravno, sadržaj moramo prvo odraditi, ali sve se može odraditi kroz opušteniju atmosferu, koja je meni jako važna. Učenici su suradljivi.

Mislite li da su današnje generacije slabije „potkovane znanjem“ od prijašnjih?

Često sam u raspravama s kolegama znao reći da to, što ljudi smatraju korpusom znanja i općom kulturom, promjenjivo je i nikad se ne isčudavam kad netko nešto ne zna. Mislim da su/smo svi izloženi hrpi informacija svaki dan i da selektiramo što nam je bitno. Mladi sve manje čitaju, koncentracija je jednaka duljini videa na TikToku i ne možemo очekivati da barataju informacijama i znanjem kako može, ne puno starija, moja generacija i one starije.

Često Vas možemo vidjeti i na Hrvatskoj radioteleviziji u emisijama vezanim za školstvo.

Prvi medijski nastup vezan uz školu bio je u Otvorenom na HRT-u kada se pričalo o maturi generacije koja je srednju školu završila u lockdownu. Od onda sam bio u 10-ak različitih televizijskih nastupa vezanih

uz obrazovanje, nekoliko radijskih emisija i izjave u dnevnom tisku. Kada sam počeo raditi u školi, još kao student, aktivno sam se uključio u prosvjetni aktivizam – prvo u organizaciji skupa Za sigurne škole, zatim aktivno u štrajku. Medijski angažman vežem ponajprije kao rezultat prosvjetnog aktivizma kroz Mrežu Nastavnici organizirano.

Aktivno ste uključeni i u Mrežu Nastavnici organizirano.

Da. Mrežu čini nas 10-ak prosvjetnih entuzijasta koji različitim izravnim i neizravnim pritiscima pokušavamo mijenjati obrazovni sustav nabolje. Ja sam se tu uključio nešto kasnije, a sama mreža postoji 10 godina. Imamo svoj portal, Facebook grupu koja okuplja prosvjetne djelatnike. Uspjeli smo „vikanjem“ promijeniti neke stvari koje žuljavaju učitelje i nastavnike, a kojima se diže i kvaliteta samog obrazovanja. Mislim da činimo dobre stvari i taj volonterski rad se čini itekako korisnim.

Znamo da osim rada u srednjoj školi, radite i kao asistent na Geografskom odsjeku PMF-a. Koji su Vam planovi za budućnost?

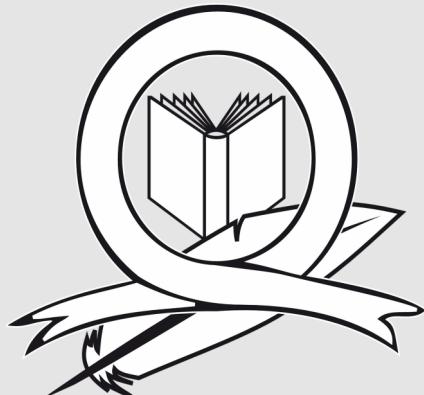
Generalnih, većih planova nemam. Svakako mi je

prioritet doktorirati kroz dvije godine, a onda ću dalje vidjeti što bih. Volio bih sigurno u dogledno vrijeme otići raditi van, u struci, na godinu ili dvije.

Što biste poručili današnjim učenicima Vaše bivše srednje škole?

Miholjačka srednja škola dala mi je dobre temelje za dalje – gledajući svoju generaciju, svi smo uspješni, radimo u struci, neki u inozemstvu za najpoznatije svjetske kompanije, jedan dio nas je na doktoratu. Bez obzira što vam se čini ponekad nepotrebno i glupo što vam profesori pričaju ili vam tuge o radnim navikama, poslušajte ih, barem povremeno. U pravu su.

Razgovor vodila:
Marijana Molnar, prof.

Ilustracija: Pixabay

INTERVJU S NIKOLOM BIŠĆANOM, BIVŠIM UČENIKOM NAŠE ŠKOLE

KLJUČNA JE RIJEČ USPJEŠNOG STUDIRANJA DISCIPLINA

Nikola Bišćan izvrstan je student treće godine farmacije na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu u Zagrebu i jedan od naših najuspješnijih bivših učenika.

Kako biste opisali sebe u tri riječi?

Iako mi je teško odabrati samo tri riječi, mislim da bih odabralo riječi marljiv, odgovoran i empatičan.

Bili ste jedan od najuspješnijih učenika naše škole. Sudjelovali ste na mnogobrojnim školskim, županijskim i državnim natjecanjima. Možete li reći iz kojih ste sve predmeta išli na natjecanje?

U prvom i drugom razredu išao sam na natjecanje iz Geografije, Hrvatskoga jezika i Biologije, a u trećem i četvrtom razredu samo na natjecanje iz Geografije i Hrvatskoga jezika.

Ostvarili ste izvrsne rezultate

na natjecanjima iz Hrvatskoga jezika i Geografije. Navedite koja ste mjesta osvojili na natjecanju iz Hrvatskoga jezika?

Na natjecanju iz Hrvatskoga jezika u prvom razredu bio sam šesti na županijskom natjecanju. U drugom razredu ostvario sam četvrto mjesto na državnoj razini, a u trećem razredu osmo mjesto također na državnoj razini. Najbolji rezultat ostvario sam u četvrtom razredu kada sam bio drugi na državnoj razini, što mi je dragو s obzirom da mi je gradivo četvrtog razreda i najzanimljivije.

Dobitnik ste i Oskara znanja? Tako je, dobitnik sam dva Oskara znanja. Prvi Oskar znanja osvojio sam za prvo mjesto na Državnom natjecanju iz Geografije u trećem razredu, a drugi za osvojenu srebrnu medalju na Međunarodnoj geografskoj olimpijadi.

Sve su to izvrsni rezultati, ali vi ste i prvi i jedini učenik naše škole koji je sudjelovao na Svjetskoj geografskoj olimpijadi. Možete li nam detaljnije reći sve o tome?

Međunarodna geografska olimpijada predstavlja jedno posebno iskustvo u mom

životu. Na sudjelovanje na tom natjecanju ostvario sam pravo dva puta: u Beogradu 2017. i u Quebecu 2018. godine, gdje sam i osvojio srebrnu medalju. Nekoliko je razloga zašto to iskustvo smatram neprocjenjivim. Prvi je sam koncept ispita, koji mi je bio jako intrigantan jer traži određene vještine koje se u našem obrazovnom sustavu ne naglašavaju, primjerice vještina uočavanja određenih fenomena u prostoru te njihovo kartiranje-na jednom zadatku terenskog dijela ispita u Quebecu morali smo na kartu ucrtati sve biste umjetnika rađene na specifičan način u jednom selu bogatom elementima francuske kulture. Osim toga, sama činjenica da sam proveo tri tjedna u Kanadi nevjerojatna je, kao i ljudi koje sam tamo upoznao. Mislim da nikad neću zaboraviti „međunarodni nogomet“ koji smo igrali u slobodno vrijeme u Beogradu.

Što pamtite iz školskih klupa? Koji događaj možete izdvojiti?

Ono što posebno pamtim iz škole su bezbroj kava na ko-

je sam išao s kolegama (u trećem i četvrtom razredu svaki dan prije popodnevne smjene, svaki dan...), interne fore, „bisere“ i kolega i profesora, „opsesije“ koje smo imali (u trećem razredu smo društvo i ja mjesec dana svaki dan rješavali križaljke, pod nastavom, pod odmorima, na kavi). Posebno ću pamtitи ekskurziju u Zadar koja mi je bila bolja od maturalca i nikad dovršenu partiju bele koju smo priatelj i ja u busu započeli protiv profesora iz latinskog i vodiča. Uz to će mi u sjećanju ostati nastavnici, posebice oni koji su mi tijekom školovanja najviše prirasli srcu.

Sada studirate farmaciju. Kako ste se odlučili za baš taj studij? Za studij farmacije odlučio sam se doslovno 10 minuta prije zaključavanja upisnih lista. Proces odlučivanja je išao na način da sam se trudio analizirati svaki smjer koji mi se činio zanimljivim iz svih mogućih kutova, za farmaciju sam se na kraju (u užem izboru su još bili psihologija i medicina) odlučio intuitivno, zaključio sam da je to struka koja mi najbolje „leži“. Mogu reći da mi je to bila jedna od boljih odluka u životu.

Što možete reći o svom studentskom životu?

Bila bi laž kad bih rekao da moj studentski život nije obilježen pandemijom, budući da veći dio vremena studiram online. Usprkos tome, pokušavam iz svog studentskog

života izvući maksimum. Odlažim na predavanja uživo kada god to mogu te se nastojim što više uključiti u događanja na fakusu, primjerice članstvom u studentskoj udruzi. Kad god imam slobodnog vremena, trudim ga se što više provesti u druženju s prijateljima koje sam stekao.

Koja je formula uspješnog studiranja?

Ako pitate mene, ključna je riječ uspješnog studiranja disciplina. Puno je važnije držati se svog plana učenja nego smisliti savršen plan učenja i polaganja ispita. Moja „taktika“ je da učim kontinuirano, to sam radio i u srednjoj školi jer volim biti upućen u svakom trenutku, a i ne funkcioniram dobro kad moram učiti veliku količinu podataka u malo vremena. Taj sustav traži dosta snage volje, ali mi se isplati jer ni u jednom trenutku nisam pretrpan, tako da čak i dan prije ispita imam vremena za kavu ili druženje.

Imate li vremena za hobije?

Vrijeme koje mogu izdvojiti za hobije dosta varira s obzirom na dinamiku studiranja, ali ga uvijek ima barem nešto. Uz volontiranje u studentskoj udruzi, omiljeni hobiji su mi čitanje stripova i knjiga, praćenje nogometne kvizovi. U svoj raspored uvijek nastojim uklopiti i neku fizičku aktivnost poput vježbanja ili trčanja. Vikendom često ulo-

vim vremena i za posjet rodbini u Sisku.

Jeste li održali neke veze s razrednim prijateljima?

Održao sam veze s nekim razrednim prijateljima usprkos činjenici da ih većina studira u Osijeku. Tijekom akademске godine kontakt održavamo preko društvenih mreža, a preko praznika se družimo.

Sudjelovali ste i na kvizovima znanja. Kakva su Vam tu iskustva?

Najzanimljivije iskustvo koje sam imao s kvizovima znanja jest sudjelovanje na Potjeri, koju pratim već godinama. U kvizovima uživam jer sam jako znatiželjan, a kvizovi me tjeraju da konstantno učim nešto novo, uz to se volim i natjecati što kvizove čini još zanimljivijim.

I za kraj, što biste poručili sadašnjim učenicima naše škole?

Sadašnjim učenicima škole poručio bih da se ne boje aktivno uključiti u aktivnosti koje ih zanimaju jer je srednja škola idealno vrijeme da se izgrade kao osobe i da nađu ono oko čega su strestveni i što će moći raditi čitav život.

Razgovor vodila:
Marijana Molnar, prof.

INTERVJU S PROFESORICOM SILVOM VIDAKOVIĆ-ROMANIĆ

IZAZOV JE PROBATI RADITI RAZLIČITE POSLOVE

Profesorica Hrvatskoga i Njemačkoga jezika Silva Vidaković-Romanić dugogodišnja je djelatnica naše škole, a također i bivša ravnateljica. Ima bogato radno iskustvo u nastavi jer je u Hrvatskoj, ali i u Njemačkoj, radila u različitim osnovnim i srednjim školama. Kao mlađa, bavila se različitim sportovima, a zadnjih nekoliko godina istakla se pišući duhovite pjesme i dramske tekstove za Lidorano i školske predrebe. Uskoro odlazi u zasluženu mirovinu u kojoj joj želimo dobro zdravlje i puno zadovoljstva.

Autor fotografije: Antonio Čmelak, prof.

Gdje ste sve radili?

Prvo mi je radno mjesto bila srednja škola u Donjem Miholjcu (naziv joj bio drugačiji nego danas), a zatim sam, nakon četiri godine rada u Njemačkoj, radila u osnovnoj školi u Jelisavcu (kraj Našica), u Čađavici i na zamjeni u Donjem Miholjcu. Kraće vrijeme radila sam i na zamjeni u slatinskoj srednjoj školi. Najprije sam u školama predavala samo Njemački jezik jer sam prvo 1981. diplomirala njemački jezik i književnost i komparativnu (svjetsku) književnost. Držala sam i nekoliko tečajeva njemačkoga jezika. Hrvatski sam studirala kasnije, izvanredno uz rad, i diplomirala 1994. godine.

U Njemačkoj sam radila četiri godine, u Münchenu, i to u dvojezičnoj gimnaziji (5. do 8. razred) prijepodne te poslijepodne u dopunskoj nastavi za

učenike osnovnih škola (1. do 4. razred) koji su išli u redovne njemačke škole te s jednom grupom gimnazjalaca. Naravno, svima njima predavala sam materinji jezik. Ovdje ne mogu reći hrvatski jer je moj boravak u Njemačkoj bio u vrijeme bivše Jugoslavije odakle su bili i učenici. Trudila sam se da svakog od njih naučim njegov jezik i pismo.

Budući da ste radili i u Njemačkoj, možete li nam navesti neke razlike između našeg i njihovog obrazovnog sustava?

Bitna razlika je u trajanju osnovne škole koja traje četiri godine, a srednjoškolsko obrazovanje, kao i kod nas, ovisno o vrsti škole – gimnazija traje najduže, devet godina, ali postoje i razlike u obrazovnom sustavu između pojedinih saveznih republika. Obvezno školovanje je također duže nego kod nas. Svi moraju steći neko zanimanje.

Kako Vam je bilo raditi u Njemačkoj? Je li Vam bilo bolje raditi u Hrvatskoj ili Njemačkoj?

Bilo je naporno raditi u Njemačkoj, satnica mi je bila 28 sati tjedno, i kako sam već napomenula, kako sam starija, iako sve ima svaki dan u dvije smjene, dopod-

ne u gimnaziji, a popodne u dopunskoj nastavi, i svaki dan u drugom dijelu grada. U gimnaziji mi je bilo lakše raditi. Učenici su imali udžbenike i dosta dobro znali materinji jezik, ali razina znanja materinjeg jezika učenika u dopunskoj nastavi bila je od gotovo potpunog nepoznavanja do dosta dobrog, ali ne i izvrsnog. Tako da sam ih dijelila u grupe po znanju. Kod kuće sam za njih satima izrađivala materijale za nastavu (crtala, bojala, izrezivala, pravila tablice) kako bih im olakšala učenje jer smo iz Jugoslavije dobili samo udžbenike koje sam sama nosila (teglila) iz našeg konzulata i odnosila po školama. Olakšavajuća okolnost mi je bila ta što sam se uvijek mogla vratiti kući jer je cilj mog odlaska u Njemačku bio usavršiti znanje njemačkog i da vidim svijeta (puno sam putovala vikendima i praznicima), a zarada mi je bila u drugom planu. Kad već spominjem zaradu, plaća mi je bila kao u konobara, samo bez napojnica.

Ovdje mi je lakše raditi, pogotovo zadnjih godina, a i satnica je manja – 20 do 21 sat, ovisno o tome predajem li Hrvatski ili Njemački.

Gdje Vam je bilo bolje, u Hrvatskoj ili u Njemačkoj?

Kod kuće je najbolje, pogotovo svoje prednosti i nedostatke.

Je li u Njemačkoj hrana dobra?

Budući da u Njemačkoj žive ljudi iz cijelog svijeta, možete po restoranima probati i hranu koju pripremaju ljudi iz cijelog svijeta: kinesku, talijansku, španjolsku, grčku, tursku, češku... Naravno, i njemačku i balkansku, iz svih krajeva Balkana. Svi prave vrhunska jela i kad su najjednostavnija, inače bi propali, konkurenca je vrlo jaka.

Radili ste i u osnovnoj školi. Otkrijte nam neke razlike između osnovne i srednje škole.

U osnovnu školu idu zajedno svi učenici, različitih sposobnosti, interesa i nivoa znanja i teže je raditi, a u srednjoj školi su učenici po obrazovnim smjerovima podijeljeni po otprilike sličnim sposobnostima, interesima i znanju pa je s te strane lakše organizirati i provoditi nastavu.

Je li Vam draže predavati Hrvatski jezik ili Njemački jezik? Zašto?

Njemački, slobodnija sam u odbiru i količini obrazovnog materijala te načinu obrade.

Nekim našim profesorima, Vašim kolegama, bili ste profesori. Možete li nam otkriti koji su to profesori?

Najstarija moja učenica je Jelica (Balatinac) Ljubek koja je bila četvrti razred kada sam počela raditi u našoj srednjoj školi, zatim Marijana (Vuzem) Molnar, Tomislav Dolančić, Melita Cenbauer Zetaić i Hrvoje Job.

Jeste li više voljeli raditi kao ravnateljica ili profesorica?

Voljela sam sve što sam radila, inače se ne bih upuštala u to. Izazov je probati raditi različite

poslove.

Kakav je osjećaj biti ravnateljica, a kakav profesorica?

Kao ravnateljica sam bila odgovorna i kriva, a i zaslужna za sve u cijeloj školi, a kao profesorica samo za razrede u kojima predajem.

Imate li anegdota vezanih uz Vaš rad u školi? Ako imate, koja Vam je najdraža?

Jednoj sam jezičavoj učenici jednom rekla nakon što sam je dugo trpjela: „Jadno selo u koje ćeš se ti udati!“, a ona je nato odgovorila: „Slažem se s Vama!“

Koje ste sve dramske tekstove napisali?

Parodije na Ivicu i Maricu i Hamleta „U jelu je spas ili Kako je mudra Gertruda riješila Hamletovu nedoumicu“, zatim „Isprike za sve prilike – iz đačkog života“, Trgovina rabljenih bicikla ili Kako postati uspješan poduzetnik. Uglavnom su namijenjene izvedbi za Dan škole ili na Lidranu. Ali, najvažnije je da zabave gledatelje i da ih nasmiju.

Otkud dobivate inspiraciju za pišanje pjesama, priča i dramskih tekstova?

Ono što nas okružuje umotam u neku poznatu bajku, tragediju, priču, pjesmu pa napravim parodiju ili me neka asocijacija ili situacija odvuče u nešto iz svakidašnjeg života.

Jeste li se nekada bavili nekim sportom?

U osnovnoj i srednjoj školi bila sam dosta dobra gimnastičarka, u srednjoj još dodatno stolnoteničica te išla na streljačku grupu i na natjecanja – gađanje zračnom i malokalibarskom puškom. Kad

sam počela raditi, išla sam na rekreaciju s grupom žena i igrale smo košarku, bila sa dobar „pogađač“ koševa. Voljela sam povremeno rekreativno igrati i odbojku. Na košarku sam išla do svoje 56 godine, a onda sam prestala jer sam se bojala da bih mogla pasti jer su u grupu došle neke mlade snage kojima nisam mogla „parirati“, a i inače sam sićušna, kao što znate. I u košarci i u odbojci bila sam srednja žalost.

Koji Vam je najbolji restoran u kojem ste bili?

U Miholjcu, Mailath, u Osijeku Karaka, ali jako je dobra i pečenjarnica kraj Pevexa. Što se restaurana tiče, nisam ekskluzivka, važ-

Autor fotografije: Antonio Čmelak, prof.

no je da mi jelo prija i da ga nema previše, to me užasava. Mala sam i malo jedem.

Što ćete najviše pamtitи s osmijehom na licu iz svog radnog vječka?

Ne znam, vidjet ću, zapravo volim učenike, a i kolege „zafrkante“ s kojima se mogu zajedno od srca nasmijati jer sam u svojoj osnovi „depresivka“.

Imate li neku poruku za sadašnju generaciju učenika?

Pazite na sebe, na svoje zdravlje – ne „rastepajte“ ga, nije beskonačno. To je važnije i od škole i od posla. Uživajte u životu, ali tako da ne ograničavate druge. Budite dobromanjerni i tolerantni.

OSVRT NA ROMAN DIVLJI KONJ

TEŽNJA ZA SLOBODOM

Djelo Divlji konj autora Božidara Prosenjaka zasnovano je na odnosu Zakona i slobode. Još odmalena Divlji konj se borio za svoje prijatelje, svoju obitelj i uvijek mu je bilo važno nekoga zaštiti. Otac, kojeg je morao naslijediti jer je poginuo u borbi protiv vukova, naučio ga je kako je borba za nešto važna jedino ako se njom može postići neki cilj. No, Divlji konj susretao se sa Zakonom, Zakonom koji je kazivao da se moraju poštivati određena pravila koja konji ne smiju prekršiti. Smatrao je da je taj Zakon kriv za smrt njegova oca jer je, poštujući Zakon, otisao na krivi put...

Divlji konj težio je za slobodom i zato je napustio sve druge konje s kojima je živio. Htio je biti sam, sloboden. U toj je samoći, napustivši stado, nailazio na mnoge neprijatelje, prepreke, ali i nepravde. Jednom je pao i ozlijedio se. Bijelac, konj koji se briňuo o njemu, pričao mu je o Zakonu i spomenuo mu Gospodara. Divlji je konj Bijelca pozorno

slušao jer kada nekoga slušamo i vjerujemo mu, istovremeno učimo i postajemo uspješniji. U našem životu Gospodar predstavlja Boga, a Bijelac je rekao kako je sve što radi važno da radi iz ljubavi prema Gospodaru. Gospodar je Divljeg konja nakon nesreće priveo k sebi na svoje imanje i izlijeo ga je te pokušao pripitomiti. Tu je došlo do problema jer je Divlji konj i dalje težio za slobodom. Ipak, nakon svega je shvatio da je sve što Gospodar radi za njega i to što ne želi da bude sloboden, zapravo za njegovo dobro. Zaljubio se u Zvijedu, kobilu na Gospodarevu imanju, ali zbog silne ljubomore i nedopuštanja druženja s drugim konjima, odlučio ju je napustiti, a tim činom i Gospodara. Opet je išao za slobodom i mislio je da će mu biti ljepše izvan imanja, samom. Pobjegao je i bio sloboden, ali i u opasnosti. Mislim da bi svatko od nas trebao ići za onim što voli, ali do neke granične. Divlji konj je smatrao da je biti sloboden jako važno, no u nekim slučajevima mislim da ipak nije. Mnogo je bio sigurniji

kad je Gospodar pazio na njega i dok ga je slušao, nego kad je pobjegao i bio sloboden. Uvijek je u trenutcima slobode naišla neka prepreka i dovela ga do granice života ili smrti koju je jedva izbjegao. Nakon sljedeće prepreke Divlji konj je shvatio upravo to. Shvatio je da nije svrha života biti sloboden, nego biti pravedan i služiti Gospodaru koliko god se nekad ne slagao s njim. Shvatio je da onaj tko ga je volio, da je radio samo dobro za njega bez obzira što se njemu to nekada nije sviđalo.

Mislim da je Divlji konj tijekom svog životnog puta bio tvrdoglav i često htio samo slobodu, no sloboda nije bila najbolji način za njegov život. Divlji konj može predstavljati svakog od nas jer svi nekada mislimo da znamo najbolje, a onda nam nešto pokaze da ipak nismo u pravu i da smo možda ipak trebali poslušati nekog tko ima više iskustva, zapravo, živjeti po nekakvim pravilima, zakonu. Divljeg konja mogla bih nazvati i junakom jer je prošao kroz dovoljno borbi i na kraju završio kod Gospodara, a najveći je uspjeh svojim djelima zavrijediti doći Gospodaru, u našem slučaju Bogu.

Divlji konj može nam biti uzor i primjer u životu jer ćemo nešto najbolje napraviti ako ne odustajemo od svojih snova, ali slušamo i savjete osoba koje nas vole.

OSVRT NA ROMAN FAHRENHEIT

TEHNOLOGIJA JE ZAOKUPILA NAŠE ŽIVOTE

Djelo Raya Bradburyja roman je znanstvene fantastike napisan sredinom 20. stoljeća, iako mu je radnja smještena u dalekoj budućnosti. To je samo jedan razlog zbog kojeg je knjiga i dalje aktualna. Glavni razlog jest taj što je pisac na neki način uspio predvidjeti probleme današnjeg doba.

Kroz radnju nas predvodi Guy Montag, glavni lik knjige koji je po zanimanju spaljivač knjiga. Ljudima je kao jedini izvor informacija omogućena televizija koju kontrolira vlast. Životi su im prazni i depresivni. Nemaju nikakvih vrijednosti niti im je išta značajno. Montag je to shvatio gledajući život svoje prijateljice Clarisse. U njenoj obitelji nisu provodili vrijeme gledajući televiziju nego su razgovarali međusobno te su cijenili obiteljske vrijednosti. Izgledali su znatno sretnije i bezbrižnije od ostalih. Od tog trenutka Montag je shvatio da cijeli svoj život gleda na pogrešan način i da njegove emocije nisu bile iskrene, već je sve to bila samo laž.

Ovu tematiku možemo povezati s današnjim vremenom. Pisac je uspio pogoditi većinu toga. Iako se knjige i danas čitaju, čitanje se dosta smanjilo pojmom tehnologije. Nekolicina je ljudi većinu svog vremena upravo usredotočena na tehnologiju. Iako i dalje postoje obiteljske vrijednosti, i one

su pomalo reducirane pojamom tehnologije. Nažalost, tehnologija je zaokupila naše živote te nismo svjesni kakav negativan utjecaj ima na naš život ili smo svjesni, ali ne želimo ništa učiniti povodom toga. Osim što je okupirala naše živote, glavni izvor informacija postali su mediji. Svišto je govoriti koliko su mediji cenzurirani i koliko je informacija koje se iznose u medijima netočno.

Zato nam se nameće pitanje živimo li i mi kao i ljudi u Montagovo doba ispraznim i depresivnim životima. Svaki dan nam je isti kao prijašnji i ljudi su nalik jedni drugima. Svi su usredotočeni na svoje mobitеле i ne žele razgovarati s drugima. Pitanje je imaju li stvarno naši životi vrijednost ako su usredotočeni samo na tehnologiju i nemaju nikakvih drugih vrijednosti? Trebali bismo se upitati kako promijeniti svoje živote jer je možda Montago-

vo doba upravo ono što nas čeka. Trebali bismo više cijeniti prave životne vrijednosti. Životi ispunjeni tehnologijom nalik su onom ptice u kavezu. Naposljetku, nismo uopće slobodni jer je isključivo ona informacija koja je predstavljena u medijima društveno prihvatljiva. Ukoliko imamo drugačiji stav naići ćemo na osude i nećemo biti prihvaćeni jer ne ispunjavamo društvene norme.

Na kraju, gledajući iz perspektive današnjeg društva, pravi je izbor staviti ovu knjigu kao obveznu lektiru. Ova je knjiga opomena društvu i razlog zašto se treba osvestiti jer je možda to upravo ono što nas čeka.

Adrian Bočkinac, 1. OG

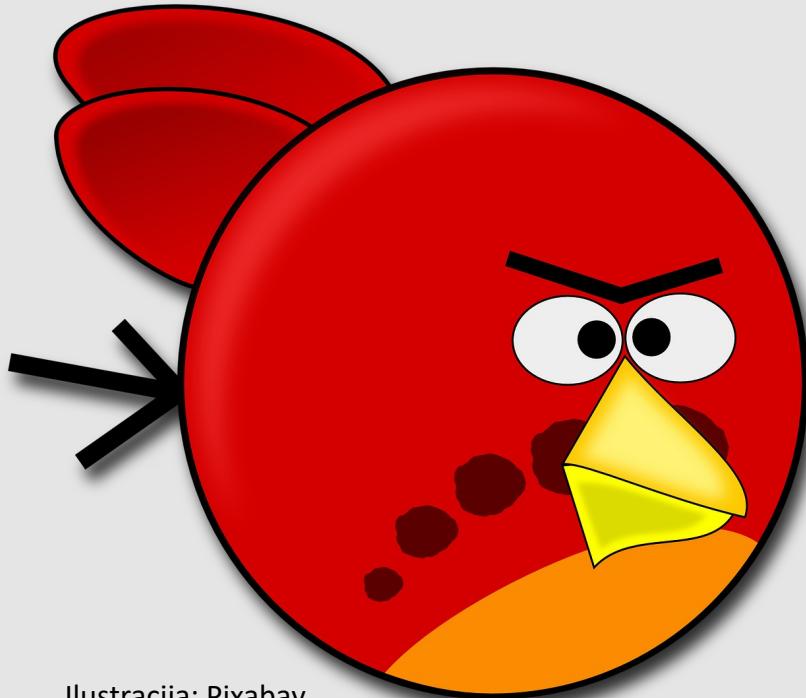

FILMSKA RECENZIJA

THE ANGRY BIRDS MOVIE 1 (2016.) I THE ANGRY BIRDS MOVIE 2 (2019.)

U prvom filmu upoznajemo Reda koji je izopćen od društva sretnih ptica jer ptice ne prihvataju njegove ispade bijesa i ljutnje. Red ide na tečaj kontrole bijesa gdje upoznaje Chucka, Bombu, Terenca (ne, on nije terenac, ali je velik) i Matildu, njihovu mentoricu. Plan je bio da Red nauči kontrolirati svoj bijes i da postane dio društva, no novoprdošli gosti svinje imaju svoje (čudnovate) namjere koje će zakomplikirati taj plan. Prvi film pokazuje da ponkad trebaš znati se uzdići i „narežati zube“, zato jer u životu nije uvijek lako i biti stalno pozitivan nije uvijek rješenje. Također, film pokazuje kako neki ljudi u sebi imaju monofobiju (strah od samoće) i da se s time teško boriti.

U drugom filmu, koji opisuje događaje tri godine nakon događaja prvog filma (a toliko je trajao i razmak između izlaska ova dva filma), ptice i svinje su još uvijek u ratu, ali se pojavi novi problem kada otriju treći otok (prvi je Otok ptica, drugi Otok svinja, a treći je Otok orlova) gdje će im orlovi zadati probleme zato jer žele da ptice i svinje odu s otoka. Zato Red,

Ilustracija: Pixabay

Chuck i njegova sestra Silver, Bomb, Mighty Eagle, moraju surađivati sa svinjama Leonandom, Courtney, Garryem i drugima da bi spasili svoje otoke. Za razliku od prvog filma, nastavak ukjučuje elemente komedije i romanse pa tako možemo vidjeti stvari poput... o ček, bez spoiler-a. Ako želite znati što se događa, pogledajte film sami. Film je također poučan zato jer nesebičnost i gaženje vlastitog ega može dovesti do neke suluđe formule za pobjedu.

Filmovi su, kao što već znate, dio multimedijalne franšize Angry Birds koja je nastala 11. pro-

since 2009. (ja njihovu godišnjicu slavim četiri dana kasnije, na svoj rođendan i, složimo se, prosinac je super. Franšiza ima više od 35 igara, više od 15 serija i oko 2,5 milijardi igrača. Nije ni čudo što su htjeli napraviti film(ove). Ja ču za oba filma dati ocjenu 4.5/5. Filmovi nisu skroz savršeni, prvo bitno zbog kontroverznih dizajna ptica, ali ako ste fan franšize ili želite pogledati jedan super obiteljski film u bilo koje doba godine, preporučam baš ovaj film. To je sve od mene. Ostanite ljuti (šalim se) i uživajte u filmovima (a, ako želite, i u cijeloj franšizi).

Ante Vekić, 2. komercijalist

LITERARNO STVARALAŠTVO NAŠIH UČENIKA

Priča o anđelima

Jednog je dana jedan dječak pitao duhovnika: „Možeš li mi ispričati priču o anđelima?“ Mali je dječak bio vrlo znatiželjan, a duhovnik mu odgovori: „Pričekaj da pozovem svoju unuku.“ I pozove ju. Djevojčica pita svoga djeda: „Djede, zašto si me zvao ovdje? Pomagala sam mami sa suđem sada, znaš?“ Duhovnik je vidio da unuka želi otići i nastaviti pomagati svojoj mami pa joj odgovori: „Moram tvojem prijatelju ispričati jednu priču.“

Unuka, čuvši to, sjedne pored dječaka na klupu. Duhovnik započne pričati priču: „Vidite, djeco, anđeli se pojavljuju u raznim oblicima. Neki imaju krila, neki nose haljine, nekima svijetle aureole, ali svi anđeli dijele jednu stvar.“ Djeca ga upitaju što to oni dijele. Na to on nastavi priču: „Svi su anđeli uvijek rođeni kao djeca s dobrim srcima.“

Duhovnikova unuka kaže: „Znači, zato mene moja mama zove anđelom, zato jer sam dobra i uvijek joj pomažem.“ Dječak kimne glavom i još upita: „Znači li to da su samo djeca anđeli?“ Duhovnik se nasmije i pozove svoju kćer i ona svojem ocu sjedne u krilo. Ona odgovori dječaku: „Iako nisam dijete vanjskim izgledom, još uvijek imam svoga oca pa sam onda njegovo i dijete i anđeo.“ Duhovniku sjednu djeca u drugo krilo, a on ih sve zagrli i kaže: „Kada svi mi odemo na nebo, dobivamo krila i postajemo punopravni anđeli. Ali, to nećemo postati ako ne budemo voljeli jedni druge i ako ne budemo pomagali jedni drugima.“

Nakon te priče, dječak, djevojčica, njezina mama i duhovnik odlučili su pomagati jedni drugima i svojoj zajednici tako da pokažu svima da anđeli postoje i na nebu i na zemlji.

Ante Vekić, 2. komercijalist

Slavonka sam i neka sam

Ponos je slavonska kći biti,
ravnicom i tamburicom se dičiti.
Slavonija ravna još se uvijek zlati,
ponose se njome njeni sinovi Hrvati.
Kad vidiš ona naša plodna polja i vrijedne ljude,
odmah ti toplo oko šokačkoga srca bude,
a kad Slavonci s poslovima završe u jesen kasnu,
tada imaju samo jednu želju jasnu.
U kolo stati i zapjevati uz one zvuke mile,
što naše su tambure stvorile.

Kolo se raširi na sredini sela,
u nj se uhvati i momak i divojka vesela.

Bećarac svi zapjevaju srca puna i glasa jaka,
plešući i pjevajući od jutra do mraka.
Samo su ih sjetno gledali djedovi njihovi i bake,
Bogu se molili noći svake
da sinovi njihovi u Slavoniji ostanu,
da za ovo naše malo blago još sretniji dani svanu.
Tako su dani prolazili mnogi u slavonskom našem
kraju,
a i mnogi još će jer, kako kažu, običaji ostaju.

Rebecca Mitrović, 3. OG

Ledenjaci

Ledenjaci se tope i odlamaju;
naša se srca slamaju,
tuljani plaču,
a pingvini u vodu skaču.

Arktik se zagrijava,
sunce se preko ledenjaka
presijava.
Spasite medvjede i narvale,
Nije nam do šale!

Pouka to nek' vam bude,
Ako želite da se medvjedi
ponovno probude.
Ledenjake moramo poštivati,
kako bi pingvini mogli
do njih doplivati.

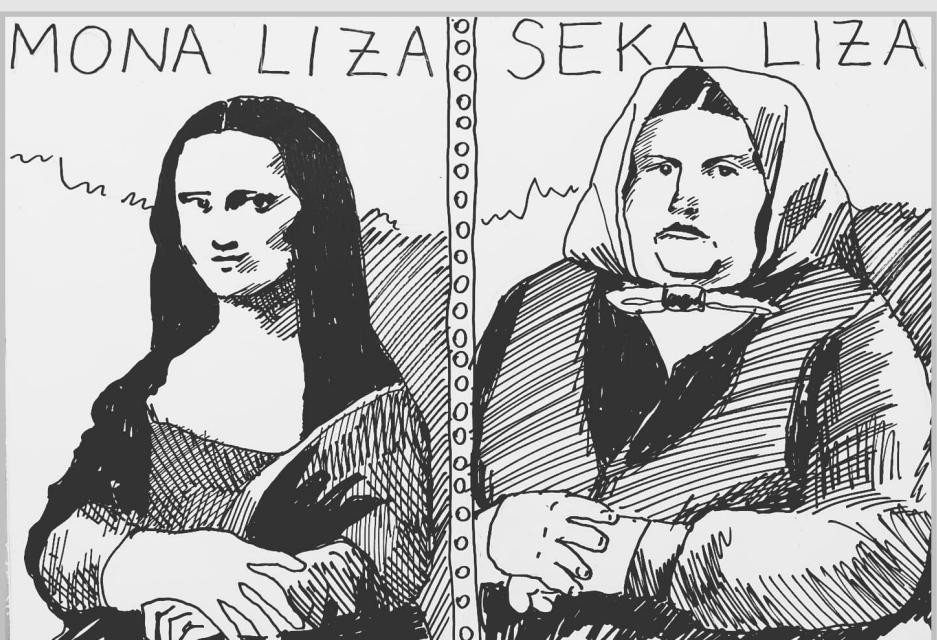
Luka Lacković i Domagoj Vinković, 1. OG

BABASEKA U RAZNIM PRILIKAMA

BABASEKA NA
TITANICU

SEKA
LIZA

BABASEKA
I NJEN
UNUK

AL, BAKO,
NE MOGU VIŠE!

POJEDI
PA Povrati!

UZECE NAM SAV FINI KRUH!

BABASEKA
U BRIZI

SONIJEV I TEDIJEV POPODNEVNI ODMOR

SLAGALICE

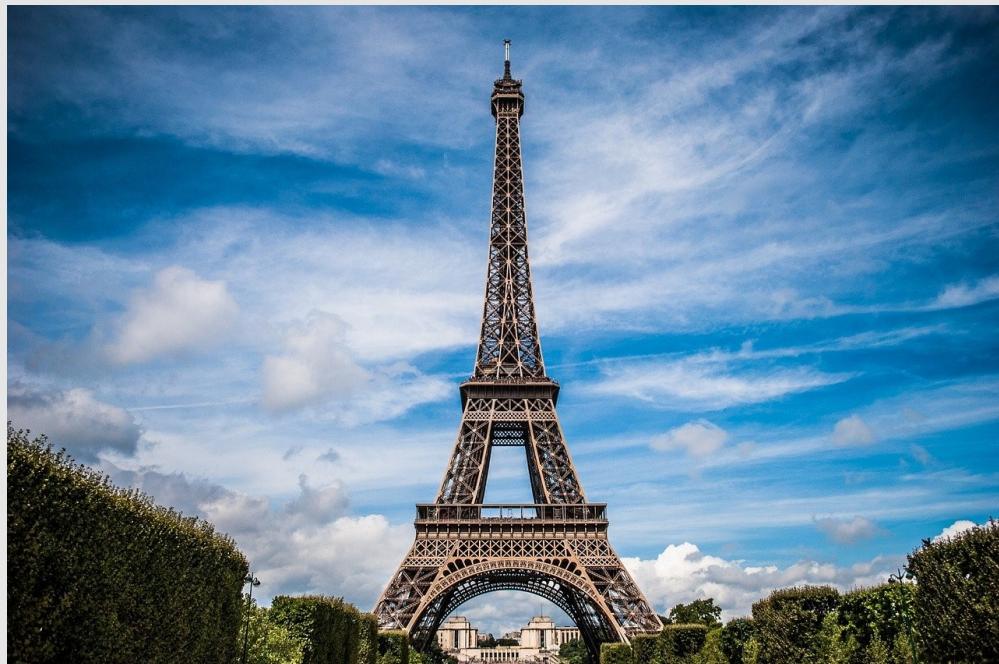
MELODIJA LJUBAVI (klik na fotografiju)

Autorica fotografije: Mirna Vitković, 2. OG

IGRA MEMORIJE

DRŽAVE I ZNAMENITOSTI (klik na fotografiju)

Fotografija: Pixabay